

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.693/2020/10. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
Dr. Gyarmathy Judit előadó bíró
. Kiss Gábor bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Maros Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Maros Miklós ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperes képviselője: Dr. Tomor Attila ügyvéd I-II. rendű képviselőként

A per tárgya: Öröklési igény érvényesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I-II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Ítéltábla Pf.II.20.634/2019/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

éti Törvényszék 4.P.20.720/2018/84.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.634/2019/4. számú jogerős ítéletének az I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezését hatályában fenntartja;

a II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezését a felülvizsgálattal támadott részében - a perköltség viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja: megállapítja, hogy örökhagyó hagyatékába tartozik az örökhagyónak a II. rendű alperessel szemben fennállott 1.060.133,41 (egymillió-hatvanezer-százharminchárom egész és negyvenegy század) USD összegű pénzkövetelése;

kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 700.000 (hétszázezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes (a továbbiakban: örökhagyó) gyermekei, a II. rendű alperes a házastársa. Az örökhagyó, valamint az I. és II. rendű alperes az Amerikai Egyesült Államokban a Banknál közös bankszámlával (a továbbiakban: amerikai bankszámla) rendelkeztek, amelyről 2009. szeptember 3-án 2.000.000 USD összeget utaltak az örökhagyó (a továbbiakban: magyar bank) vezetett számlájára, majd 2010. július 28-án 2.500.000 USD került átutalásra az I. rendű alperes magyar banknál vezetett számlájára.
- [2] Az örökhagyó magyar banknál vezetett 99N2034796301 számú számláján (a továbbiakban: USD betéti számla) a 2.000.000 USD összeget lekötötték, majd arról 2011. szeptember 13-án 2.120.266,83 USD átvételre került az örökhagyó magyar banknál vezetett 10101047-34796300-01003996 számú devizaszámlájára (a továbbiakban: USD deviza számla), ahonnan ugyanezen a napon „kukorica211” felhasználó rendelkezése alapján azt továbbutalták a II. rendű alperes másik Banknál vezetett számlájára.
- [3] Az örökhagyó a 2011. április 28-án kelt nyilatkozatával a magyar banknál vezetett 10101047-34796300-01003006 számú fizetési számlája (a továbbiakban: HUF fizetési számla) és az USD betéti számlája tekintetében az I. rendű alperest nevezte meg haláleseti kedvezményezettnek.
- [4] Az örökhagyó HUF fizetési számlája, USD deviza számlája és USD betéti számlája felett a számlatulajdonos örökhagyón kívül a II. rendű alperesnek is volt rendelkezési joga.
- [5] Az örökhagyó aláírását tartalmazó, 2010. szeptember 10-én kelt „Feljegyzés” elnevezésű okirat (a továbbiakban: perbeli feljegyzés) szerint az örökhagyó az amerikai banknál vezetett és „a tulajdonát képező” számláról 2009 szeptemberében 2.000.000 USD-t utalt a magyar banknál vezetett saját számlájára, míg 2010 július 28-án 2.500.000 USD-t utalt az I. rendű alperes magyar banknál vezetett számlájára. Kijelentette, hogy ezek az összegek továbbra is a tulajdonát képezik, és azokat a K. Kft. (a továbbiakban: Kft.) érdekében kívánja a későbbiekben felhasználni. Rögzítette, hogy a Kft. 50% tulajdonrészét az I. rendű alperesnek a kedvezőbb adózási feltételek miatt engedte át 1993-ban, oly módon, hogy a törzstőke I. rendű alperesre eső 30.000.000 forint részét ő fizette meg az I. rendű alperes helyett azzal a megállapodással, hogy halála esetén annak fele a felperest illesse.
- [6] Az örökhagyó 2011. április 30-án agyvérzés miatt kórházba került, állapota a gyógykezelés hatására 2011. augusztus 9-ig javult, majd ismét romlani kezdett, és 2011. szeptember 21-én elhunyt.
- [7] Az örökhagyó hagyatéki leltárban megjelölt hagyatékát a közjegyző az 51013/Ü/1100/2011/13. számú hagyatékátadó végzéssel a felperesnek és az I. rendű alperesnek mint törvényes örökösöknek adta át, részben a törvényes öröklés rendje szerint, részben pedig az örökösként érdekeltek között létrejött osztályos egyezség alapján, figyelemmel a II. rendű alperes mint túlélő házastárs haszonélvezeti jogról lemondó nyilatkozatára.
- [8] A felperes 2014. december 5-én póthagyatéki eljárás lefolytatását kezdeményezte a közjegyzőnél, és kérte az örökhagyó hagyatékaként átadni az örökhagyó tulajdonát képező 4.500.000 USD-t is. Kérelmében előadta, hogy a hagyatéki eljárás lefolytatását követően, 2014. márciusban került a birtokába a perbeli feljegyzés, valamint az abban szereplő összeg átutalását igazoló banki bizonylatok. Az alperesek a póthagyatéki eljárásban vitatták ennek az összegnek a hagyatékhoz tartozását.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [9] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az amerikai bankszámláról az I. rendű alperes számlájára átutalt 2.500.000 USD és az örökhagyó magyar banknál vezetett számlájára

átvezetésre került 2.120.266,83 USD az örökhagyó hagyatékához tartozik. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 1.250.000 USD és kamata, a II. rendű alperest pedig 1.060.133,415 USD és kamata megfizetésére, a II. rendű alperes haszonélvezeti jogának figyelmen kívül hagyásával.

- [10] Előadta, hogy az örökhagyó amerikai banknál vezetett „számlájáról” a magyar banknál lévő számlákra átutalt összesen 4.500.000 USD az örökhagyó kizárólagos tulajdona volt, ezért az a hagyaték része. Állítását a perbeli feljegyzésre mint teljes bizonyító erejű magánokiratra alapította, amely álláspontja szerint formailag írásbeli magánvégrendeletnek minősül. Kifejtette, hogy az átutalt 4.500.000 USD különböző bankszámlák közötti pénzmozgása kapcsán az örökhagyó és az alperesek között megbízási szerződés jött létre, és miután a megbízási jogviszony az örökhagyó halálával megszűnt, az alperesek kötelesek a számlájukra utalt összeggel elszámolni.
- [11] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint a keresetben megjelölt pénzösszeg nem tartozik az örökhagyó hagyatékához.
- [12] Előadták, hogy az amerikai bankszámla az örökhagyóval közös tulajdonukat képezte azzal, hogy bármelyikük halála esetén a tulajdonjog a túlélőre száll át. Állították, hogy ebből az összegből 2.500.000 USD az I. rendű alperes tulajdona volt, 2.000.000 USD pedig az örökhagyó és a II. rendű alperes közös tulajdonát képezte, és ennek megfelelően kerültek ugyanezek az összegek átutalásra az I. rendű alperes és az örökhagyó magyar banknál vezetett számláira.
- [13] További érvelésük szerint az örökhagyó a 2.000.000 USD-t az I. rendű alperesnek ajándékozta azáltal, hogy a javára szóló haláleseti rendelkezést tett az érintett bankszámlára vonatkozóan. A 2.000.000 USD-val összefüggésben hivatkoztak arra is, hogy ez az összeg azért sem tartozhatott a hagyatékhoz, mert arról az örökhagyó még életében rendelkezett: az a II. rendű alperes számlájára került átutalásra. Kiemelték, hogy az örökhagyó és a II. rendű alperes házastársak voltak, de a II. rendű alperes a 2.000.000 USD átutalására figyelemmel nem kívánt házastársi közös vagyoni igényt érvényesíteni a hagyatéki eljárásban a gyermekeivel szemben.
- [14] Vitatták a perbeli feljegyzés mint okirat alaki és tartalmi hitelességét, az I. rendű alperes osztályra bocsátási kötelezettségét és a felperes által hivatkozott megbízási jogviszony létrejöttét is. Ez utóbbival összefüggésben kifejtették, hogy az örökhagyó 2011. április 30-án cselekvőképtelen állapotba került, így e nappal megszűnt a felperes álláspontja szerint létrejött megbízási szerződés.

Az első- és másodfokú ítélet

- [15] Az elsőfokú bíróság a 4.P.22.281/2016/37. számú ítéletével a keresetet elutasította.
- [16] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság a Pf.II.20.918/2017/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [17] Előírta annak tisztázását, hogy - az örökhagyó és a II. rendű alperes között fennállt házassági vagyonszövetséget is figyelembe véve - az amerikai bankszámlán elhelyezett pénzösszeg mennyiben képezte az örökhagyó tulajdonát. Rámutatott, hogy a felperes bizonyíthatja: a teljes összeg az örökhagyó különvagyonára volt.
- [18] A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása szerint, ha az állapítható meg, hogy az amerikai bankszámláról átutalt 4.500.000 USD-ből csak 2.000.000 USD vagy ennél kisebb összeg képezte az örökhagyó tulajdonát, úgy kell tekinteni, hogy az a saját, magyar banknál vezetett számláján került elhelyezésre, és a per tárgyát képező összegből csak ez tartozik a hagyatékához; ha pedig abból több mint 2.000.000 USD képezte a tulajdonát, tisztázandó az I. rendű alperes magyar banknál vezetett számlájára 2010. július 28-án átutalt összeg tulajdoni helyzete.
- [19] A perbeli feljegyzés kapcsán vizsgálni rendelte annak az örökhagyótól származását, és annak tartalmára bizonyítás lefolytatását rendelte el.
- [20] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

- [21] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a bankszámla feletti rendelkezési jog biztosítása nem feleltethető meg megbízási jogviszonynak, a felperes igénye öröklési igény, ami nem évül el.
- [22] Kiemelte, hogy az amerikai bankszámlán elhelyezett pénzösszeg tulajdoni helyzetét illetően a bizonyítás nem vezetett sikerre. Értékelte az örökhagyó és az alperesek amerikai bankszámla kapcsán tett nyilatkozatát, miszerint az azon elhelyezett betét „a rajta megnevezett felek közös tulajdonát képezi”, és „bármelyikük halála esetén a tulajdonjog a túlélő fél/felekre száll át”. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az örökhagyó az USD betéti számla tekintetében haláleseti kedvezményezettként jelölte meg az I. rendű alperest, valamint annak, hogy a közös rendelkezési jogosultságú amerikai bankszámláról a 2.500.000 USD annak ellenére az I. rendű alperes bankszámlájára került átutalásra, hogy mind a II. rendű alperes, mind az örökhagyó, mind pedig a Kft. rendelkezett bankszámlával. Mindezek figyelembevételével arra a következtetésre jutott, hogy az amerikai bankszámlán nyilvántartott pénzösszeg a számlatulajdonosok egymás közötti meghatározhatatlan arányú közös tulajdona volt, azaz a felperes az általa állított „különvagyonni” jelleget nem bizonyította.
- [23] Az örökhagyó magyar banknál vezetett számlájára átutalt 2.000.000 USD kapcsán a következőkre mutatott rá. Az örökhagyó USD betéti számlájának az I. rendű alperes volt a haláleseti kedvezményezettje. Az örökhagyót továbbra is megillette ugyan a rendelkezési jog a pénzösszeg felett, azonban haláláig a számlát nem szüntette meg, más kedvezményezettet nem jelölt meg, illetve nem vonta vissza a haláleseti kedvezményezett-jelölést sem. A pénzösszegnek a II. rendű alperes számlájára a betét feltörésével történő átvezetése nem az ő, hanem a „kukorica211” elnevezésű felhasználó rendelkezésére került sor. Mindezek alapján megítélése szerint ez a pénzösszeg nem tartozhatott az örökhagyó hagyatékához.
- [24] Az amerikai bankszámláról az I. rendű alperes bankszámlájára átutalt 2.500.000 USD-t az örökhagyó által még életében az I. rendű alperes részére nyújtott ajándékként értékelte, ezért azt sem tekintette a hagyatékhoz tartozónak.
- [25] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a perbeli feljegyzést teljes bizonyító erejű magánokiratnak tekintette, érvelése szerint ugyanakkor az a többi számlatulajdonos egybehangzó nyilatkozata hiányában az örökhagyó „véleményeként” vehető figyelembe. Utalt arra, hogy az örökhagyó számára annak elkészítését követően a betegségéig több hónap állt rendelkezésre, hogy rendelkezési jogát az abban rögzített tartalomnak megfelelően érvényesítse, és azt sem lehetett megállapítani, hogy mi volt az örökhagyó szándéka az okirat elkészítésével, hiszen azt nem ismertette meg a felperessel.
- [26] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az örökhagyó hagyatékát képezi az örökhagyónak a II. rendű alperessel szemben fennállott 1.590.200,12 USD összegű pénzkövetelése. Mellőzte az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 194.000 forint, a II. rendű alperesnek 450.000 forint első- és másodfokú perköltséget.
- [27] Indokolásában hangsúlyozta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 529-530. §-aiban szabályozott bankszámlaszerződés és betétszerződés alapján a bankszámlán elhelyezett pénz tulajdonosává a bank válik, a számlatulajdonosnak a bankszámlapénz visszafizetésére irányuló igénye pedig kötelmi igény. Lényegesnek tartotta annak tisztázását, hogy a pénz az adott bankszámlán való elhelyezését megelőzően kinek a tulajdonát képezte, és ehhez képest a bankszámlapénz visszafizetését ki kivel szemben és milyen jogcímen igényelheti.
- [28] Vizsgálta, hogy az amerikai bankszámláról átutalt 4.500.000 USD és kamatai tekintetében az örökhagyónak volt-e, és ha igen, kivel szemben és milyen összegű pénzkövetelése, mert amennyiben igen, álláspontja szerint a régi Ptk. 598. §-a alapján ez a követelés - függetlenül attól, hogy mint kötelmi igény elévült vagy sem - az örökhagyó hagyatékát képezte és halálával a régi Ptk.

673. § (2) bekezdése alapján minden külön jogcselekmény nélkül átszállt az örökösre.

- [29] Osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely szerint a felperes nem bizonyította azt, hogy az amerikai bankszámlán lévő 4.500.000 USD-nek az örökhagyó volt a kizárólagos tulajdonosa, indokolása szerint okszerű volt annak megállapítása is, hogy ez a pénz az örökhagyó és a két alperes egyenlő arányú közös tulajdona volt. Mindezek alapján - számítása szerint - az előbb az örökhagyó USD betéti-, majd USD devizaszámlájára utalt 2.000.000 USD-ből 1.500.000 USD volt az örökhagyó tulajdona. Annak a jogvita eldöntése szempontjából nem tulajdonított jelentőséget, hogy az örökhagyó az őt megillető tulajdoni hányadnál nagyobb összeget utalt a saját bankszámlájára. Kiemelte, hogy a saját tulajdonú készpénzhányaddal való rendelkezés egyben azt is jelenti, hogy az amerikai bankszámlán elhelyezett, a házastársi közös vagyonnak minősülő készpénzt megosztottnak kell tekinteni, következésképpen az örökhagyó tulajdoni hányadára a II. rendű alperesnek vagyontközösségi igénye nem lehet.
- [30] A perbeli feljegyzést illetően is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint az önmagában, egyéb bizonyíték hiányában nem alkalmas annak alátámasztására, hogy az amerikai bankszámlán elhelyezett teljes összegnek az örökhagyó volt a tulajdonosa.
- [31] Kifejtette, hogy a számla egyenlege a haláleseti kedvezményezett csak abban az esetben illeti meg, ha a pénz a halál bekövetkeztekor az örökhagyó számláján van. A fellebbezés kapcsán rámutatott, hogy a haláleseti kedvezményezett-jelölés nem felel meg sem a régi Ptk. 579. § (1) bekezdése szerinti ajándékozás, sem pedig a régi Ptk. 659. § (1) bekezdésében írt halál esetére szóló ajándékozás tényállási elemeinek, illetve az ez utóbbival szemben támasztott alaki követelményeknek.
- [32] Rámutatott, hogy ebből következően az örökhagyót halálának időpontjáig - a kedvezményezett jelölés ellenére - továbbra is megillette a rendelkezési jog a betétszámla, illetve az ott elhelyezett összeg felett, az I. rendű alperest pedig kizárólag az örökhagyó halálakor az USD betéti számlán lévő pénzösszeg tekintetében illethette volna meg kötelmi igény a pénzintézzel szemben.
- [33] Kifejtette, hogy az örökhagyó számlájáról a tulajdonát képező 1.500.000 USD és kamata nem az örökhagyó saját, hanem harmadik személy rendelkezése folytán került át a II. rendű alperes számlájára, aminek következtében annak visszafizetése iránt az örökhagyónak a II. rendű alperessel szemben követelése keletkezett, amely a hagyatékhoz tartozik. Kiemelte, hogy ha a II. rendű alperes a rendelkezési joga körében az örökhagyó számláján lévő pénzt másik számlára utalja át, azt a haláleseti kedvezményezett ilyen jogcímen nem szerzi meg, az - más jogügylet (pl. ajándékozás) hiányában - a hagyaték részévé válik.
- [34] Rámutatott, hogy ennek a pernek a tárgya kizárólag annak a megállapítása, hogy a felperes által megjelölt pénzkövetelés az örökhagyó hagyatékához tartozik-e, míg az átadására a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) alapján a közjegyző által lefolytatandó póthagyatéki eljárásban kerülhet sor.
- [35] A felperesnek a perköltséget érintő fellebbezése kapcsán kifejtette, hogy az alperesek és jogi képviselőjük között létrejött megbízási szerződésben kikötött megbízási díj - a magas perértékkel járó fokozott ügyvédi felelősségre és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre figyelemmel - nem eltűzött. Így az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján, annak alapulvételével határozta meg.
- [36] Miután a keresetben megjelölt 4.500.000 USD helyett 1.590.200,12 USD hagyatékhoz tartozását állapította meg, a pernyertesség arányát a felperesre kedvezőtlenebbül 35% - 65%-ban állapította meg (aminek a különbözete 30%). A régi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján - indokolása szerint - ennek megfelelően az alpereseket a megbízási szerződésben szereplő megbízási díj 30%-a illeti meg, de megítélése szerint a 65% arányú pernyertesség nem olyan mértékű, amely alapján az alperesek perköltségként ezen felül a díjmegállapodásban szereplő sikerdíjat felszámíthatnák. Ennek az arálynak az alapulvételével rendelkezett az eljárási illeték, a fordítási díj és a szakértői díj tárgyában is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [37] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását, hogy az örökhagyó hagyatékát képezi a II. rendű alperessel szemben fennállott 530.066,5 USD összegű pénzkövetelése, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezésére is kiterjedő helybenhagyását.
- [38] Megsértett jogszabályhelyként a takarékbetétekről szóló 1989. évi 2. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: tvr.) 10. §-át, a régi Ptk. 98. §-át, 99. §-át, a 112. § (1) bekezdését, 139. § (1) és (2) bekezdését, 145. § (1) bekezdését és 579. § (1) bekezdését, a régi Pp. 78. § (1) bekezdését, 81. § (1) és (2) bekezdését, a 206. § (1) bekezdését, az IM rendelet 2. § (1) bekezdését, 3. § (2) bekezdését, valamint a házasságról, családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. § (1) bekezdését, 30. § (1) bekezdését és 31. §-át jelölték meg.
- [39] Utaltak arra, hogy a döntés nem áll összhangban a Kúria Pfv.II.21.326/2007/6. számú eseti döntésében megfogalmazott jogértelmezéssel, továbbá a Szegedi Ítéltáblának a Pf.III.20.214/2004. számú ügyben elfoglalt, a BDT 2006.1367. számon közzétett álláspontjával.
- [40] Álláspontjuk szerint a bankszámla vonatkozásában tett elhalálozási rendelkezéssel (haláleseti kedvezményezett jelölése) az örökhagyó a számlán lévő és a bankkal szemben fennálló követelését a hagyaték tárgyai közül kivonta, egyúttal ez a jogcselekmény a kedvezményezett vonatkozásában a régi Ptk. 579. § (1) bekezdése szerinti ajándékozásnak minősül, amely jogügylet a kedvezményezett-jelöléssel jött létre, és azt az örökhagyó nem vonta vissza. Ebben a körben utaltak a BH 1992.174. számú; a P.törv.II.20.202/1988. számú; a Pfv.II.21.326/2007/6. számú és a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.214/2004. számú, BDT 2006.1367. szám alatt megjelentetett eseti döntésekre.
- [41] Kifejtették, hogy az örökhagyó az USD betéti számláján elhelyezett 2.000.000 USD-vel nem rendelkezett, számláját nem szüntette meg, nem törte fel, más kedvezményezettet nem jelölt meg, és nem vonta vissza a haláleseti kedvezményezett jelölést, így ennek az összegnek és kamatának halálakor ezen a számlán kellett volna lennie. Ennélfogva - tették hozzá -érvényesülnie kell az I. rendű alperes javára tett haláleseti rendelkezési jognak, amely az I. rendű alperes vonatkozásában ajándékozásnak minősül, ebből következően az ezen a számlán elhelyezett összeg és kamata nem tartozhat a hagyatékba. Ezért szerintük a felperesnek nincs perbeli legitimációja, hiszen kizárólag az I. rendű alperesnek lehet igénye a betét feltörése és az összeg elutalása kapcsán per indítására. Mindezek alapján álláspontjuk szerint elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú ítélet helybenhagyása indokolt.
- [42] Sérelmezték, hogy az ügyben eljáró bíróságok a régi Ptk. 139. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértésével az amerikai bankszámlán elhelyezett összeg tekintetében a Csjt.-n alapuló törvényi vélelmet alaptalanul alkalmazva állapították meg a számlatulajdonosok egyenlő arányú tulajdonjogát. Szerintük ugyanis az adott számláról történt továbbutalás az ő állításukat támasztja alá, amelynek értelmében 2.500.000 USD az I. rendű kizárólagos, a 2.000.000 USD pedig az örökhagyó és a II. rendű alperes közös tulajdonát képezte.
- [43] Kifogásolták, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem indokolták: miért nem fogadták el a nyilatkozatukat a közös tulajdonból az egyes feleket megillető arányok vonatkozásában. Ezzel összefüggésben sérelmezték annak a figyelmen kívül hagyását is, hogy az örökhagyó az őt a másodfokú bíróság szerint megillető tulajdoni hányadnál nagyobb összeget utalt a saját bankszámlájára, ezen kívül szerintük nem értékelték a II. rendű alperes bankszámlák feletti rendelkezési jogát, valamint azt a tényt sem, hogy ezen felül 2.500.000 USD került átutalásra az I. rendű alperes számlájára.
- [44] Utaltak arra, hogy a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű alperes bankszámlájára történő átutalás ténye ajándékozásra „enged

következtetni". Ebből szerintük az a következtetés adódik, hogy az I. rendű alperes számlájára átutalt 2.500.000 USD összegből 1.000.000 USD összeget az örökhagyó a saját tulajdonát képező 1.500.000 USD-ből ajándékba adott az I. rendű alperesnek, amiből pedig okfejtésük szerint az következik, hogy az örökhagyó saját számlájára utalt 2.000.000 USD összegből nem lehetett 1.500.000 USD az örökhagyó tulajdona.

- [45] Arra is hivatkoztak, hogy a másodfokú bíróság érvelését követve az örökhagyó által az amerikai bankszámláról a saját bankszámlájára átutalt 2.000.000 USD összegből - az I. rendű alperesnek juttatott 1.000.000 USD ajándékra figyelemmel - 1.500.000 USD a II. rendű alperesé, és csak 500.000 USD volt az örökhagyó tulajdona.
- [46] A másodfokú bíróság ítéletének házastársi közös vagyonnal kapcsolatos érvelésével összefüggésben arra hivatkoztak, hogy annak alapján az örökhagyó 1.000.000 USD összegű, az I. rendű alperesnek juttatott ajándékát az 1.500.000 USD összegű „különvagyonából” való rendelkezésnek kell tekinteni, így 500.000 USD „különvagyona” marad. Hozzá tették, hogy ilyen érvelés alapján a II. rendű alperest a 2011. szeptember 13-i utalásból 1.500.000 USD különvagyonként illeti meg, ami nem lehet a hagyaték része.
- [47] Másodlagosan ezért a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását annak megállapításával kérték, hogy az örökhagyó hagyatékát képezi az örökhagyónak a II. rendű alperessel szemben fennállt 530.066,5 USD összegű pénzkövetelése, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítélet helybenhagyását.
- [48] Sérélmeztek a másodfokú bíróság perköltségre vonatkozó döntését is. Arra hivatkoztak, hogy a felperes megállapítási és marasztalási keresetet is előterjesztett, azonban a jogerős ítélet csak megállapítást tartalmaz. Ebből következő álláspontjuk szerint a marasztalási kereset vonatkozásában őket pernyertesnek kell tekinteni, és mivel a jogi képviselővel kötött megbízási szerződésben a marasztalási kereset vonatkozásában állapodtak meg sikerdíjban, annak összegére is jogosultak.
- [49] Álláspontjuk szerint az alperesek a régi Pp. 51. §-a szerinti egységes pertársaságot alkotnak, mivel a felperes közös tulajdonban álló pénzeszköz hagyatéki vagyonhoz tartozásának megállapítását kérte, másrészt pedig a hagyaték megállapításáról van szó, és a hagyaték mint egész száll át az örökösökre, így valamennyi örökös perben állása esetén bírálható el a felperes igénye, továbbá a megállapítási igény kapcsán a perben hozott döntés a pertársakra a perben való részvétel nélkül is kiterjedne. Szerintük az alperesek egységes pertársaságát jelzi a másodfokú bíróságnak a perköltség számítására vonatkozó rendelkezése is.
- [50] Kifejtették, hogy a jogerős ítélet tartalmára tekintettel a felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálattal vitatott értéket meg nem határozhatónak kell tekinteni, mert a hagyatékhoz tartozást megállapító ítélet deklaratív hatályú, abban a kérdésben nem jelent döntést, hogy melyik örökös milyen mértékben örököl, a hagyaték átadása majd a hagyatéki eljárásban történik meg. Ebben a körben - „analógiaként” - utaltak az 1/2013. PJE határozatra is.
- [51] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert álláspontja szerint a felülvizsgálattal támadott ítélet megfelel a jogszabályoknak.
- [52] Kifejtette, hogy a haláleseti kedvezményezettkénti jelölés önmagában nem minősül ajándékozásnak, mivel a kedvezményezett kizárólag a haláleset bekövetkeztekor a számlán lévő pénzösszeg esetében szerezheti meg a tulajdonjogot.
- [53] Szerinte nem bizonyított az, hogy az örökhagyó a saját „különvagyona” terhére ajándékozott volna az I. rendű alperesnek 1.000.000 USD-t, és ezért halálakor már csak 500.000 USD volt a vagyona.
- [54] A perköltséggel kapcsolatos rendelkezést is helytállónak találta. Álláspontja szerint a keresete az azzal szemben sikertelenül védekező I. rendű alperes vonatkozásában is részben megalapozottnak bizonyult. Érvelése szerint a felülvizsgálattal vitatott érték meghatározható: meg lehet állapítani, hogy milyen összeg vonatkozásában kérte megállapítani annak a hagyatékhoz való tartozását, és azt is, hogy a felekre irányadó törvényes öröklés rendje alapján ebből öt milyen hányad illeti meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [55] A felülvizsgálati kérelem részben alapos,
- [56] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és 275. § (3) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [57] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, a kérelemben támadott rendelkezések vonatkozásában bírálhatta felül. Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítéletet anyagi jogi és eljárási jogi szabálysértésre hivatkozással is támadták.
- [58] Mindenekelőtt kiemeli a Kúria, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást abban a kérdésben, hogy az amerikai bankszámlán kezelt 4.500.000 USD az örökhagyó és az alperesek régi Ptk. 139. § (2) bekezdése szerinti egyenlő arányú közös tulajdona volt, amely arány egyébként az örökhagyó és a II. rendű alperes viszonylatában a Csjt. 27. § (1) bekezdése szerinti vélelemnek is megfelel.
- [59] Ebben a körben a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati érveléssel kapcsolatban rámutat, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körében megállapított tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy a támadott határozatot hozó bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre (EBH 2006.1526., BH 1996.506.). A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek pedig csak az minősíthető, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH 2013.119.).
- Ebben az ügyben a jogerős ítéletnek ilyen hibája nincsen.
- [60] A Kúria úgy ítélte meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok a felek előadásainak és a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti együttes mérlegelésének eredményeként, okszerűen jutottak arra a következtetésre, hogy az amerikai bankszámlán kezelt összeg a számlatulajdonosok egyenlő arányú közös tulajdonát képezte. Ez a megállapítás nem iratellenes, mivel a banki aláírási kartonon szereplő feljegyzés, továbbá az a tény, hogy bank megkeresésével kapcsolatos bizonyítás egyébként sikertelen volt, emellett a perbeli feljegyzés tartalmának értékelése is azt támasztja alá, hogy ebben a kérdésben az ügyben eljáró bíróságok nem jutottak „nyilvánvalóan” téves következtetésre. Az pedig, hogy a felülvizsgálati kérelemben kiemelt egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, a jogerős ítéletet nem teszi jogszabálysértővé, mert a bizonyítékok mérlegelése a bíróság, és nem a fél feladata.
- [61] Az alperesek egyébként ebben a körben az indokolás hiányosságára vonatkozó utalásukkal összefüggésben nem jelöltek meg jogszabályhelyet, ezért ezt a hivatkozást a Kúria érdemben nem vizsgálhatta [rég Pp. 272. § (2) bekezdés, 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. és 6. pont, Kúria Pfv.I.20.259/2019/6.].
- [62] A Kúria utal arra, hogy az ügyben eljáró bíróságok az amerikai bankszámláról az I. rendű alperes bankszámlájára átutalt 2.500.000 USD-t - mivel az elsőfokú bíróság azt az örökhagyó által életében az I. rendű alperes részére nyújtott ajándékként értékelte, amely megállapítás helyességét a másodfokú bíróság nem vonta kétségbe - nem tekintették a hagyatékhoz tartozónak. Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítéletnek ezt a megállapítását nem támadták, a felperes pedig felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, következésképpen az örökhagyó halálakor ezzel az összeggel nem kellett számolni.

- [63] Mindezek értelmében a 4.500.000 USD - közös tulajdonba tartozó - összegből az I. rendű alperest „kielégítettnek kell tekinteni”, mert a felülvizsgálati érvelése szerint is 2.500.000 USD utalása folytán megkapta az 1.500.000 USD rá eső összeget, míg az ezt meghaladó összeget következetesen ajándéknak tekintette {[44] pont}. Ettől eltérő következtetésre a Kúria sem juthatott a felülvizsgálati eljárás előzőekben ismertetett kereteire figyelemmel.
- [64] A fennmaradó 2.000.000 USD és kamatának sorsát vizsgálva a Kúria abban egyetértett a másodfokú bírósággal, hogy ha az örökhagyó számlájáról a tulajdonát képező összeg nem az ő saját, hanem harmadik személy rendelkezése folytán került át a II. rendű alperes számlájára, annak visszafizetése iránt az örökhagyónak a II. rendű alperessel szemben követelése keletkezett, amely a hagyatékhoz tartozik. A másodfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy az örökhagyó a II. rendű alperes részére biztosított rendelkezési jog alapításával tudomásul vette, hogy ha a II. rendű alperes e jogát gyakorolva a számlát feltöri, és a pénzt másik számlára utalja át, a haláleseti kedvezményezett az ekként történt megjelölése ellenére az átutalt pénzt ilyen jogcímen nem szerzi meg, az - más jogügylet (pl. ajándékozás) hiányában - a hagyaték részévé válik.
- [65] Alaptalan volt viszont az a felülvizsgálati érvelés, hogy a bankszámla tekintetében az elhalálozás esetére tett örökhagyói rendelkezés folytán önmagában a rendelkezés megtételével az örökhagyó kivonta volna az USD betéti számlán lévő 2.000.000 USD és kamata pénzösszeg tekintetében a bankkal szemben fennálló követelését a hagyaték tárgyi közül, és ez a kedvezményezett I. rendű alperes vonatkozásában a haláleseti rendelkezéskor ajándéknak minősülne.
- [66] A Kúria rámutat: az ember halálával hagyatéka, mint egész száll az örökösre (rég. Ptk. 598. §), a hagyaték pedig az örökhagyónak az a vagyona, ami halálakor az örökösökre átszáll. Az örökhagyó vagyona jogok és kötelezettségek összessége, ami lehet a hagyatékánál több (beletartoznak azok a jogok és kötelezettségek, amelyek nem szállnak át az örökhagyó halálával, például az örökhagyó személyéhez fűződő és személyéhez kapcsolódó jogok és kötelezettségek), de lehet kevesebb is, mint az öröklési szempontból figyelembe vehető vagyon (például az osztályrabocsátás vagy a kötelesrész számításánál figyelembe veendő vagyon). Mindemellett azonban öröklés útján azok a vagyoni jogok és kötelezettségek szállhatnak át, amelyekben jogutódlásnak van helye, kivéve ha a polgári jog a jogutódlásról másként rendelkezik. Ilyen kivétel például az életbiztosítási szerződés alapján járó biztosítási összeg, elhalálozási rendelkezés esetén vagy elhalálozási rendelkezéssel váltott takarékbetéti vagy kedvezményezetti megjelölést tartalmazó folyószámla-követelés.
- [67] A Kúria utal arra, hogy betéti szerződés esetén a tvr. 10. §-a arra ad lehetőséget a betét elhelyezőjének, hogy halála esetére meghatározza azt a személyt (kedvezményezett), akinek a betéti összeget - ingyenes juttatásként - vissza kell fizetni. Ez a betétet kezelő pénzügyintézetnek adott megbízás viszont nem érinti a betét elhelyezőjének életében továbbra is fennálló szabad rendelkezési jogát a betéti összeg felett, amiből következően a betétet bármikor megszüntetheti, más kedvezményezettet jelölhet, vagy az összegről végintézkedésben rendelkezhet és azt a hagyaték tárgyává teheti (BH 2009.49.).
- [68] Következésképpen az így elhelyezett takarékbetétben csak a halál időpontjában (rég. Ptk. 598. §) is meglévő összeg az, ami nem tartozik a takarékbetétes hagyatékához, és amivel a kedvezményezett a hagyatéki eljárás lefolytatásától függetlenül - mint részére a rég. Ptk. 579. § (1) bekezdése szerint adott ajándékkal - rendelkezhet.
- [69] Mindezekhez képest az adott esetben annak volt jelentősége, hogy a halál esetére szóló kedvezményezett-jelöléssel érintett USD betéti számlán lévő 2.000.000 USD és kamata összeggel az örökhagyó halálát megelőzően rendelkezés történt, amennyiben a pénzt a II. rendű alperes számlájára utalták át. Ezért a haláleseti kedvezményezett I. rendű alperes az ekként történt megjelölése ellenére az átutalt pénzt ilyen jogcímen nem szerezte meg, és a [64] - [65] pontokban kifejtettek szerint - más jogügylet hiányában - a II. rendű alperessel szemben az alábbiak szerint az örökhagyót megillető 1.000.000 USD és kamata összeg tekintetében fennálló követelés a hagyaték részévé vált. Következésképpen a felperes perbeli legitimációja - törvényes örökösi minőségére

tekintettel - fennáll.

- [70] A Kúria utal arra, hogy a halál esetére szóló kedvezményezettet illető összeg tekintetében a döntése - elvi tartalmát tekintve - összhangban áll a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a Legfelsőbb Bíróság BH 2009.49. szám alatt megjelent Pfv.II.21.326/2007/6. számú eseti döntésével. A különbség oka az, hogy abban az ügyben a halál időpontjában a folyószámlán meglévő pénz sorsa volt kérdéses, míg ebben az ügyben a halál időpontját megelőzően rendelkezés történt az összeggel. Érdemét tekintve a Kúria döntése a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.214/2004. számú ügyben elfoglalt, a BDT 2006.1367. számon megjelent - egyébként kötelező erővel nem bíró - álláspontjával sem áll ellentétben. Abban az ügyben ugyanis a jogerős ítéletben foglalt megállapítás szerint a tartási szerződésben a bankszámlán lévő összeg tulajdonjogát nem ruházta át az örökhagyó, hanem annak vonatkozásában másik kedvezményezett részére tett halál esetére szóló rendelkezést, ilyen módon a tartási szerződés megkötését követően bekövetkezett halál időpontjában a bankszámlán lévő összeg nem a tartási szerződés eltartóját, hanem a halál esetére jelölt kedvezményezettet illette meg.
- [71] Az alperesek azonban alappal hivatkoztak arra a felülvizsgálati kérelemben, hogy a II. rendű alperes bankszámlájára utalt 2.000.000 USD kapcsán figyelmen kívül maradt a Csjt. 27. § (1) bekezdésének a házastársi közös vagyonra vonatkozó vételeme. Ebből következően a házastársak számára az I. rendű alperes tulajdonát képező 1.500.000 USD és a részére szóló 1.000.000 USD összegű ajándék után megmaradt 2.000.000 USD és kamata összeget a Csjt. 27. § (1) bekezdése értelmében a házastársi közös vagyonhoz tartozó pénzkövetelésnek kell tekinteni. Ebből következően a 2.000.000 USD és kamatából annak a fele, 1.000.000 USD és kamata saját jogán, házastársi vagyontársaság címén illette a II. rendű alperest, és csak a fennmaradó - a házastársi vagyontársaságból rá eső részt meghaladó - 1.000.000 USD és kamata tekinthető a hagyaték részének. Következésképpen a II. rendű alperessel szemben - a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérően - 1.000.000 forint és kamata összegű pénzkövetelés áll fenn, amely az örökhagyó hagyatékába tartozik.
- [72] A pertárgy- és a felülvizsgálattal vitatott érték meghatározásával összefüggő felülvizsgálati érvelés kapcsán utal arra a Kúria, hogy a felek közötti jogvita tárgya a kérdéses összegnek az örökhagyó hagyatékához tartozása, ami öröklési jogi igény, ezért az eljárás: hagyatéki per [Hetv. 6. § (1) bekezdés f) és m) pont].
- [73] A Kúria kiemeli: a hagyatéki per a Hetv. szerinti hagyatéki eljáráshoz - ebben a perben a póthagyatéki eljáráshoz - kapcsolódó polgári peres eljárás. Kiváltó oka a közjegyző előtti eljárás során észlelt valamely körülmény, ami megakadályozza a póthagyatéki eljárásban a hagyaték teljes hatályú átadását, egyúttal lehetővé téve az öröklésben érdekeltnek az öröklési jogi vita tisztázását. E pertípus tehát mintegy „közbeékelődő” eljárásként jelenik meg a hagyatéki eljárás menetében, és kimenetelétől függ a közjegyző minden további jogcselekménye (Hetv. 89. §).
- [74] Valamely vitás dolog vagy követelés hagyatékhoz tartozásának megállapítására irányuló kereset - és az ilyen tartalommal meghozott ítélet - sajátos jellegű, ennél fogva nem sorolható a régi Pp. 213. § (1) bekezdése és 123. §-a szerinti megállapítási per (ítélet) körébe, azon belül nem értelmezhető. Az ilyen perben érvényesített „megállapítási” igény alapja ugyanis anyagi jogi rendelkezés: a régi Ptk. 598. §-a alapján kellett döntenie a kérdéses összeg hagyatékhoz tartozása tárgyában.
- [75] Mindebből következően a felperes elsődleges kereseti kérelme önálló megállapítási - egyúttal speciális marasztalási - kereset, amelyet magában foglal a másodlagosan előterjesztett, tényleges marasztalásra irányuló kereseti kérelem is.
- [76] Végezetül az ilyen típusú perekben előterjeszthető keresetekkel összefüggésben a Kúria a hagyatéki eljárás szerepét illetően utal arra: erre irányuló kereset alapján a bíróság a hagyaték tárgyainak sorsáról is dönthet {Kúria Pfv.I.21.495/2015/3., megjelent: BH 2016.279.; megjegyzendő, hogy ezt az álláspontot foglalta el a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2013. május 8-10. napján tartott Országos Tanácskozása [Kúriai Döntések (BH) 2013/8., 845-847. oldalak IX/2.]}. Ebben a perben azonban a bíróság a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletben arról - ezt a kérdést a póthagyatéki

eljárásra tartozónak ítélve - nem rendelkezett. Erre figyelemmel a II. rendű alperes vonatkozásában az 1.590.200,12 USD összeget kellett a felülvizsgálattal vitatott értéknek tekinteni.

- [77] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletnek az I. rendű alperesre vonatkozó - formálisan, de személyére vonatkozó konkrét indokolás nélkül az I. rendű alperes által is támadott - rendelkezését a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg a II. rendű alperesre vonatkozó részében a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a II. rendű alperes javára megállapított perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és a régi Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával ebben a körben - annak helyébe lépően - az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint részben megváltoztatta, egyebekben azt a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Záró rész

- [78] A felperes a II. rendű alperes által támadott jogerős ítélettel elbírált keresetében annak megállapítását kérte, hogy 4.500.000 USD-ből 2.000.000 USD és kamatai tartoznak az örökhagyó hagyatékába mint a II. rendű alperessel szemben fennálló követelés. Ehhez képest a Kúria a fentiek szerint 1.060.133,41 USD hagyatékhoz tartozását állapította meg a II. rendű alperes terhére. Ebből következően a felperes és a II. rendű alperes pernyertességének és pervesztességének aránya az első- és a másodfokú eljárásban azonos volt, ezért a jogi képviselőjükkel az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik [rég. Pp. 81. § (1) bekezdés második mondat]. Utal arra a Kúria, hogy a pernyertesség és pervesztesség azonos arányára tekintettel a II. rendű alperest az első- és másodfokú eljárásra kikötött sikerdíj értelemszerűen nem illeti meg.
- [79] A felülvizsgálati eljárásban viszont az 1.590.200,12 USD felülvizsgálattal vitatott értékhez képest a felperes bizonyult nagyobb részben pernyertesnek, ezért a II. rendű alperestől a Kúria által mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkát figyelembe véve 500.000 forintban meghatározott felülvizsgálati eljárási részköltségre tarthat igényt [IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés, 3. § (2) bekezdés c) pont, (4) és (6) bekezdés, 4/A. § (1) bekezdés].
- [80] A felperes által lerótt kereseti és kétszeres fellebbezési illeték 6.500.000 forintos összegét meg kellett osztani aszerint, ahogyan a felperes a keresetében a két alperessel szemben a pertárgyértéket tekintve eltérő igényt érvényesített. Az így a II. rendű alperessel szembeni kereseti követelésre eső illetéknek a pernyertesség és pervesztesség előzőekben írt azonos arányára tekintettel a felét háríthatta a II. rendű alperesre. Ezzel szemben viszont el kellett számolni a II. rendű alperes javára a lerótt 3.500.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték pernyertességére eső harmadát. Az így nyert különbözetet - figyelembe véve az érintett felek által a per során előlegezett egyéb költségeket (fordítási díj, szakértői díj) is - hozzáadva a felülvizsgálati kérelemmel szemben nagyobb részt sikerrel védekező felperes javára az előzőek szerint megállapított ügyvédi munkadíjhoz, a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott 81. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperest 700.000 forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség mint részköltség megfizetésére kötelezte.
- [81] A Kúria a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmet az alperesek kérelmére a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján kitűzött tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. október 13.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s.k. bíró